

0179. Powiedzcie pasterze

t.: Jan Źubczyca, 1630

Po - wiedz - cie, pa - ste - rze mi - li,
gdzieś - cie pod ten czas cho - dzi - li?

Do Be - tle - jem sław - ne - go wi - tać Na - ro -
dzo - ne - go z Pan - ny czy - stej Me - sy - ja - sza,
skąd po - cie - cha roś - nie na - sza u - bo - gich pa - stu - szków
na zie - mi, gdy Bo - ga na o - ko wi - dzi - my.

I my tam byśmy bieżeli, gdybyśmy drogę wiedzieli.
Idźcie, pokażemy wam, tylko chciejcie wierzyć nam.
Do Betlejem prosto bieżcie, ale czyste serca nieście,
Bo ten Pan czysty sam, szanuje takowych sług nowych przyjmuje.

A po czymże Go poznamy, gdy znaków żadnych nie mamy?
W szopie leży powity. Wół z osłem pracowity
parą swoją nań puchają, Dzieciąteczko zagrzewają.
Jezusa Chrystusa małego poznali jak Stwórcę swojego.

A cóżże Mu darujemy, Panu, gdy już Go znajdziemy?
On chce serca naszego, choć jest Panem wszystkiego.
Z chęcią Mu podarujemy, o łaskę prosić będziemy.
Nędznicy, grzesznicy na ziemi, my, którzy zbawienia pragniemy.